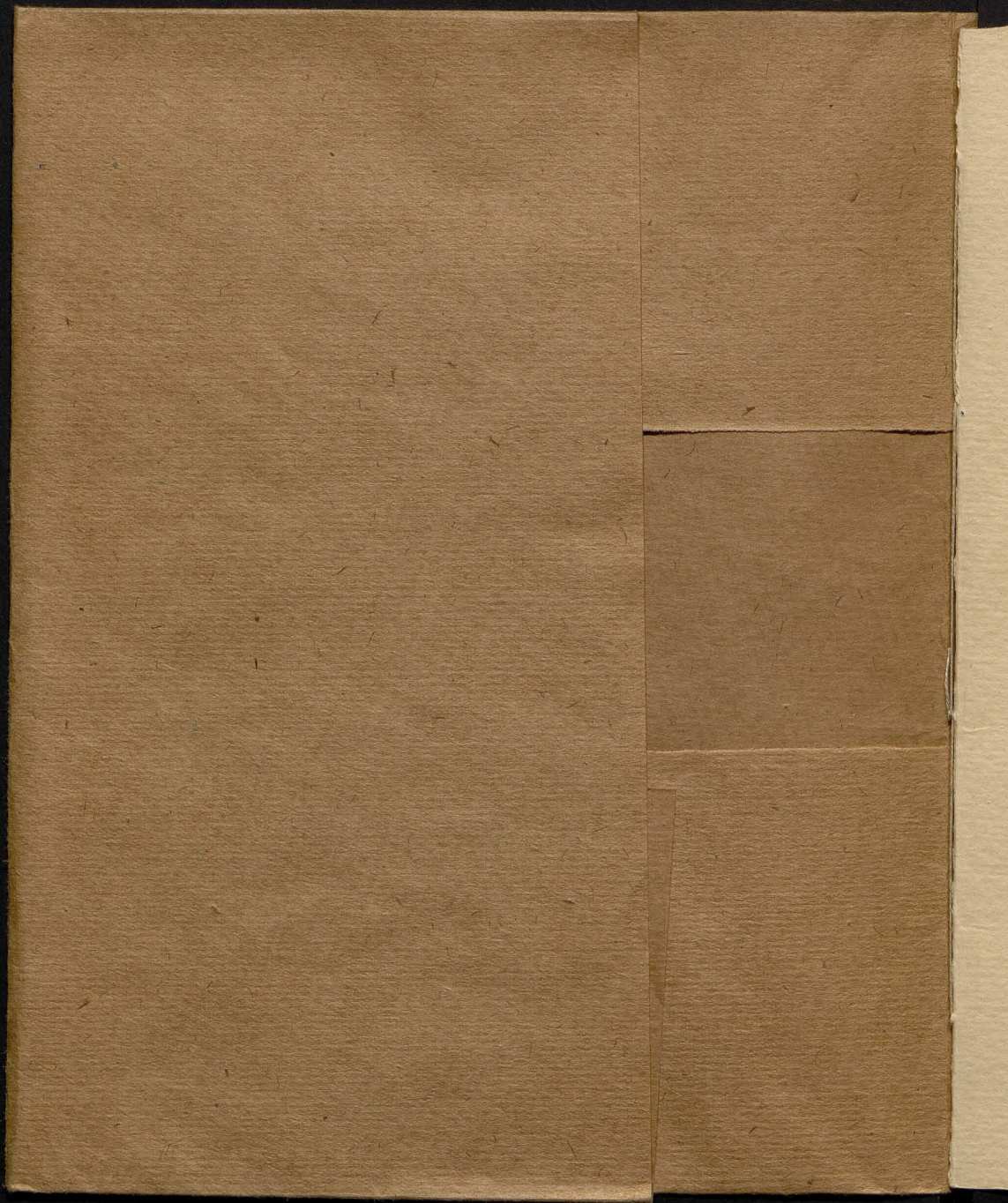
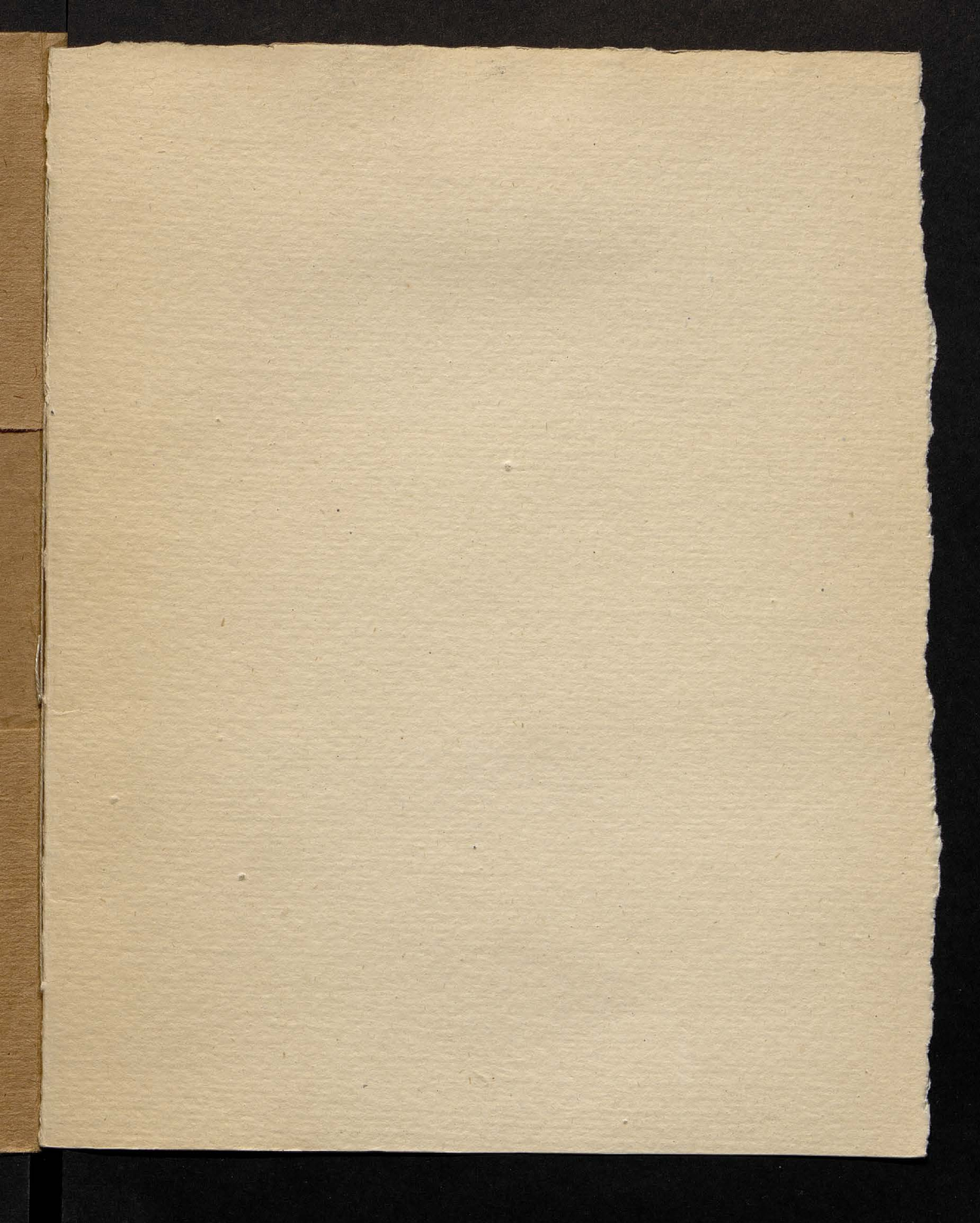

CIMELIA

Qu

5569

#696.. 5569
No

 <small>С. И. БЕЛЫХ УНИВЕРСИТЕТ САНКТ-ПЕТЕРБУРГА</small>	2060	5569
	И.	

~~Asena~~

~~Ubo~~

Nicola Lubomirski

1889. XII. 84.

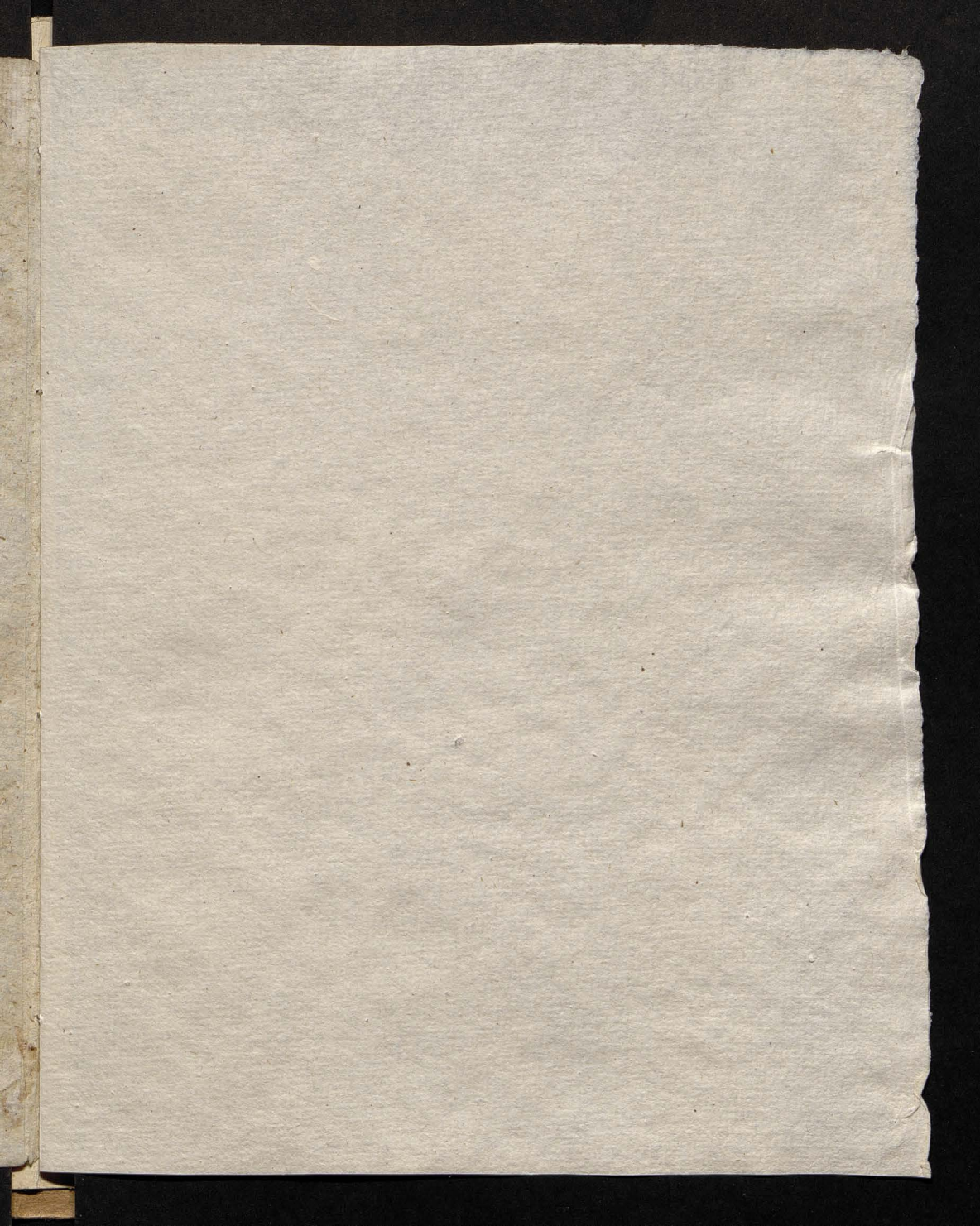
Carmen ad Georgium Cardinalem Radivilla
p: Impressioni pul. craco.

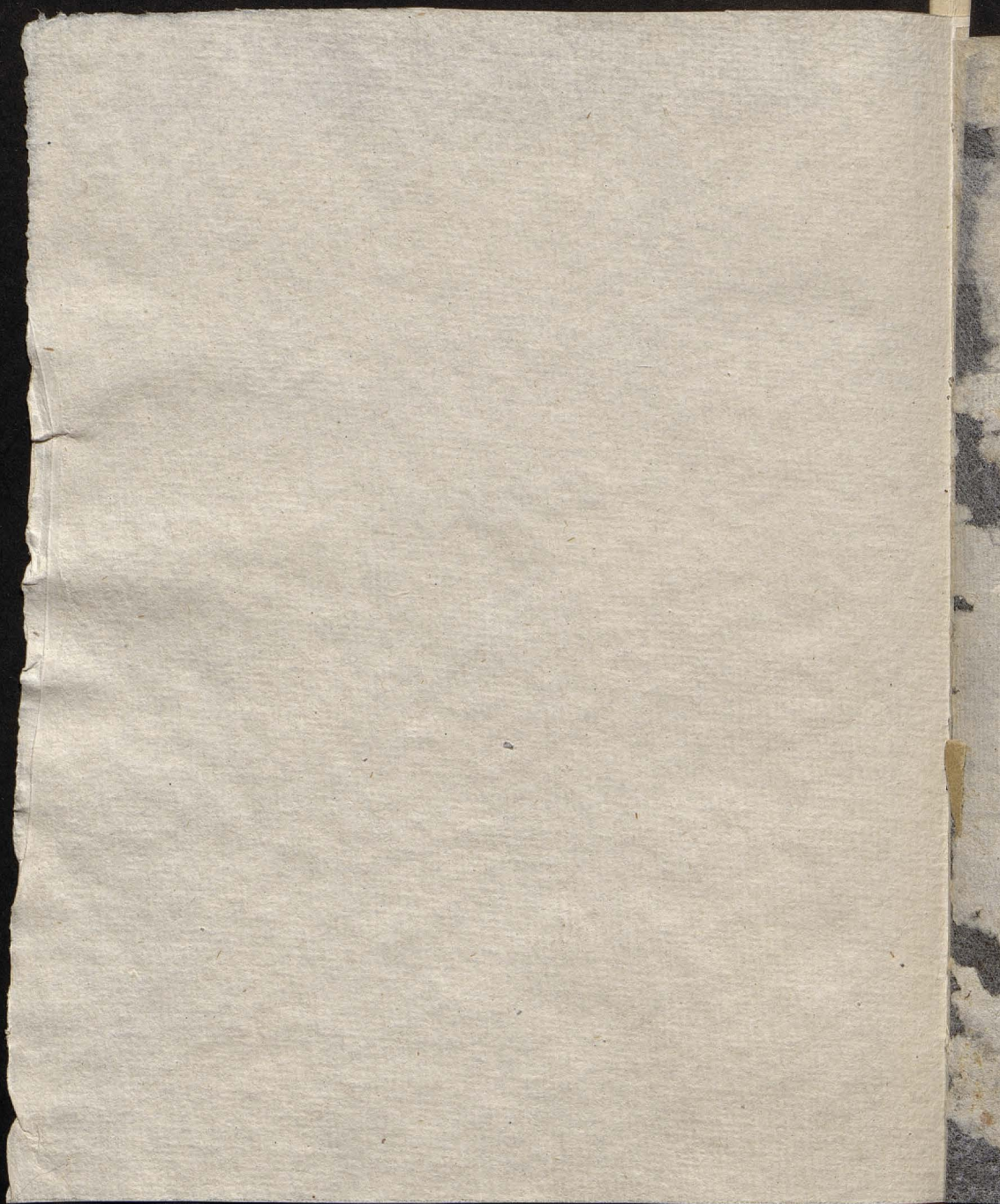
AF

Sig: 3. 1593.

Poenya pol. 4722. 6r.

5569

k

Lubomirski Vicol.

315²

PROPEMPTICON
 ECCLESIAE CRACO
 VIENSIS, *2060E*

ILLVSTRIS: ET REVEREN
 DIS: PRINCIPI DN. D. GEORGIO CAR
 DINALI RADIVIL, DVCI IN OLICA E
 Niesvvez, &c. nec non Episcopatus Cracouien.
 Ducatusq; Seuerien. perpetuo Administra
 tori, in ITALIAM eunti.

Cim. Gju. 5569

BIBLIOTHECA
 VNIV. IAGELI
 CRACOVIENSIS

SIT mihi coelicolæ vestro fas munere, luctum
 Urbis Grachiacæ, Latijs euoluere plectris :
 Cum pius, Ausonij facundas Tybridis oras,
 Dux Radiuilus adit ; plus curaturus ouile
 Absens, atq; gregis tanti memor. ô ego quantum
 Ausus onus portare humeris ! tamen optime parce
 Parce precor Præsul : sine me hoc sudare parumper,
 Puluere. tempus erit, cum sacra tempora lauro
 Velatus, tua gesta canam, maioreq; plectro.
 Ipse ego Castalijs scribam tua nomina saxis,

Inter

Inter magnanimos Heroas, & inter auita
Stemmata Lituidum, magniq; Iagielonis arma.
Nunc quæ Tyro rudis modulor, lege fronte serena;
Dum maiora paro, tensasq; exerceo chordas.
Nupèr enim excelsi liquisti vt saxa Vaucii,
Cracopolis sic orsa loqui: tum pectora pugnis
Tundebat, lachrymas verba inter singulamiscens.

Dij, quibus est curæ certo mortalia cursu
Voluere, & humanæ producere tempora vitæ,
Ac casus prohibete omnes; si vèstra per aras
Numina solennes sacro placauimus igni,
Pestiferas prohibete minas, mulcete liquentem
Aëra, & oppositas consternite vellere cautes.
En meus Ausonias iam pergit visere gentes
Antistes, Venetumq; finus, vrbemq; Quiritum.
Quis precor est vestro Latias, qui venit ad oras
Dignior auxilio? nisi me meus fallit inanis,
Hic vir hic est, tetras sperem quo vindice laruas,
Lethiferæ hæreseos Lechicis depellere regnis:
Hic est STANSLAI verus successor in oris
Sarmaticis, dignusq; pedo, dignusq; decore
Præfulco, & tenerum Christi qui seruet ouile.
Ergo per vndosos fluctus HIACINCTE soluta
Veste vehas: Cantine pedes præcede, viamq;
Sterne Radivilo: tu cuncta pericula diue
Pellito, Grachiacas cuius tegit infula turres,
Ad cuius tumulum posito diademate Reges
Sæpè cadunt, cuius cuncti sternuntur ad Aras.
Lechia-

Lechiadæ, & quos frigidior benè continet Arctos:
 Tu diue, ô tu cuncta inquam depelle pericla,
 Dum meus Antistes Latij contendit ad vndas
 Tybridis, & mæstam me (heu perfida fata) relinquit.

Vos quoq̃. si merui, Latix quæis vota curules
 Atq. Quirinales trabeæ, fortisq. Camilli
 Defensata manu Capitoli ingentia saxa,
 Sponte ferunt, precibusq̃. onerant, & thuris acera
 Libant, ac festis replent altaria donis;
 Porgite diuini venienti plena fauoris
 Brachia, & illæsum Pylîos seruate per annos,
 Atq̃. citó ad vidui curam dimittite ouilis,
 Ne lupus insidiis miseris deterreat agnas.

Quin etiam mihi fas superi sit munere vestro,
 Quæ quondam ignaro coluit rudis ore vetustas
 Numina mæstifico fletu & clamore ciere.
 Tu pater Æolio frangis qui carcere ventos,
 Quiq. hyemes gelido permista grandine cælo
 Spargere, qui laxas nosti dare iussus habenas,
 Arctius obiecto Borean, Eurumq. Notumq.
 Monte premas: soli Zephyro sit copia cæli,
 Et solus blandis afflatibus arua serenet:
 Ni tamen imbrifera consurgant nubila ab Alpe,
 Obscuriq. diem tollant cum luce Triones,
 Tunc Notus exurgens nubes gelidasq. pruinâs
 Dissipet, & toto regnet lux alma sereno.
 Et tu quem magnum credit Chaldæus O syrim
 Phœbe, tuum ad Lybiæ transfer dumeta calorem,

Blando Præsuleam perstringens lumine frontem,
Et teneris recreans radiis, dum compita transit.
At vos saxosis vndas qui voluitis vrnis
Audaces fluvii, leni blandite fufurto,
Nec nimio aduentum tanti terrete meatu
Præsulis. in primis Pharium qui flexibus amnem
Septenis imitaris atrox, & Teutona regna
Transgressus, Geticum cursu contendis in æquor :
Tu quoq. Tybri faue : & tu qui stellantia lambis
Sydera, Phæbei flammis memorande nepotis.
Et cum veridici remis ad mænia Marci
Perget, visurus turresq. amplumq. Senatum:
Parce nec informes profer de gurgite Phocas,
Æquoraq. horribili mulce Neptune tridente.

Etiam cornipedum hinnitus glomerantur equorum,
Ad solis radios diuersum fulgur ab auro
Emicat, & teretes vibrantur in àère cristæ :
Iam mea multiplici velluntur pectora morfu.
Iusta queror. fugit ecce alium Radivilus in orbem,
Vistuleisq. excedit agris. hoc sed tamen ægram
Solabor mentem, pauco quod tempore rursus
Tam claros vultus, & pectora chara licebit
Cernere, & in veteri reducem gaudere Vauclo.

Sed quid ego hæc memorans, vno solamine tantos
(O mentem incertam) spero lenire dolores ?
Nulla dies lachrymis, fletu nox nulla vacabit.
Non sic Dulychium, cum Dorica castra petebat,
Penelopea virum doluit, Circeq. venenis

Nobilis

Nobilis, atq. illa melior diuina Calypso :
 Nec sic Æaciden Chiron : Colchosuè petentem
 Iatonem Inachidæ lachrymis fleuere profusis :
 Vt mea mirifico quassantur corda dolore,
 Vtq. ego : sed prohibent lachrymæ depectore lapsæ
 Discessu Radivile tuo, vetat & dolor ipse.
 Quod lætum mihi tempus erit ? quis cuncta pauenti
 Nunciet ? an facili te prætermiserit aura
 Morauicæ rabies pestis ? num Cymbrica in altis
 Alpibus, horrendam glaciem bruma asperet ? an pax,
 Exulibus quæ nulla placet, tibi tuta viarum
 Compita, & umbrieros pandat Saturnia saltus ?
 An ferus vndosos demulceat Adria fluctus ?
 Grande tuis rarumq. damus Pollona iuuentus
 Depositum manibus, saluum volo reddite nobis.
 Cur tandem hos merui questus ? cur tanta pericla
 (Quæ me plura manent) nostrum caput vndiq. quassant ?
 En lupus insidias explorat ouilia circum :
 Et cum orbum pastore gregem, viduasq. repente
 Cernet oves, subito tætris infecta venenis
 Pabula præbebit, secumq. inducet Auerno.
 En quod nunc metuo, pestis truculentior vrbi
 Imminet, incautos turmatim ad Tartara manes
 Deturbans, & falce metens dat corpora letho.
 I tamen, Hesperias ô fælix hospes in oras :
 Discessus Radivile tuos longis ego votis
 Persequar : ipse mihi magnus complaudet Olympus,
 Pectore cum fido cælum terramq. mouebo.

Ipse Quirinalis Rector iustissime sedis,
Qui triplex diadema geris, cui summa potestas
Pandere cœlestis, & claudere mœnia portæ,
Excipe magnanimo venientem pectore nostrum
Pastorem egregium, Lechicus cui ductor opimas
Iamdūdum donauit opes, cui Gracchica frontem
Infula, STANSLAI sacro conspersa cruore
Ambit, & audaces deterret ouilibus Hydros.
Huncq. manu placida per limina festa, sacrosq.
Duc portus, vrbesq. tuas quæ vel tua seruant
Iura, & scepra timent: vel nomina magna verentur,
Et te curuato venerantur poplite euntem,
Omnia te ductore sciat, te præhde noscat
Lucidus Andinas vbi Mincius irrigat ædes,
Vrbs & Virgilio celeberrima vate superbit:
Quæq. Vidæ patria est: & quæ genuere Catullum
Mœnia: Musæum pulcher quod Larius ambit.
Cærus & mediam Tybris cur diuidit urbem:
Cur nobis consanguineas lauat Adria gentes.
Duc & ad æquoreos fluctus, turresq. solutæ
Parthenopes, nostriq. ad mœnia lata Monarchæ,
Vsq. & in argentis rigidum caput Appænini.
Nec nouus hospes erit: dudum his iudauit in oris,
Factus Cardinei splendorq. decusq. Senatus:
Iam sed & Istuleum pastor tutatur ouile,
Præfuleum rubeo iungens in signe galero.
Ergò erit illa dies, qua tu memor optime nostri
Rursus ab Italia patrias remeabis ad oras:

Atq.

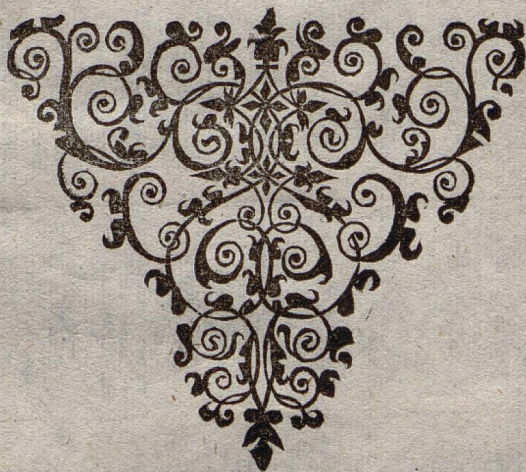
5
321

Atq. tuas complexus oues, sacra munera patris
Romani pandes, nostræ quæis crimina culpæ
Eluere, & læto possimus ad æthera plausu
Scandere: ceu volucris liquidum secat àèra penna.
Ast ego vincendis quæ & quanta pericla subiui
Hæresibus, querar, & quod oues mihi pallida pestis
Abstulerit, quotuè hostis atrox subuerterit aras.

Sic effata nigro vultus obnubit amictu
Ora rigans lachrymis, pansis gemebunda capillis,
Mæsta tuos Lechico aduentus operitur in orbe.

NICOLAUS LVBOMIRSKI

humillimè dedicat.

NICOLAVS LUBOMIRSKI
Lumiliam dedit.

